

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 474

гр. Шумен, 16.06.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ I, в закрито заседание на
шестнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: София Анд. Радославова

Членове: Нели Г. Батанова
Димчо Ст. Луков

като разгледа докладваното от София Анд. Радославова Въззивно частно
гражданско дело № 20223600500222 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 419 и чл.420 във вр. с чл.274 и сл. от ГПК.

Образувано е по частна жалба на Т. КР. Т., ЕГН – *****, от гр. С.З., депозирана чрез пълномощника му адв. И.С. И. от АК - С.З., срещу разпореждане за незабавно изпълнение, инкорпорирано в Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК № 51/ 25.01.2022 г. по ч.г.д. № 20223620100043/2022 г. по описа на НПРС, с което е уважено искането на заявителя “ББР МИКРОФИНАНСИРАНЕ” ЕАД, ЕИК: ... от гр. София /с предишно наименование "Микрофинасираща институция Джобс" ЕАД/, представлявано от пълномощника Р.М.Р. – началник отдел “правен“, срещу жалбоподателя и е разпоредено незабавно изпълнение и издаване на изпълнителен лист за сумите 174 641,23 лева (сто седемдесет и четири хиляди, шестстотин четиридесет и един лев и двадесет и три стотинки), представляваща главница за период от 05.02.2016 г. до 04.01.2022 г., ведно със законната лихва за период от 10.01.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 28030,13 лева (двадесет и осем хиляди и тридесет лева и тринадесет стотинки), представляваща договорна лихва за период от 05.02.2016 г. до 04.01.2022 г., сумата 89 787,88 лева (осемдесет и девет хиляди и седемстотин и осемдесет и седем лева и осемдесет и осем стотинки), представляваща санкционна лихва за период от 05.02.2016 г. до 04.01.2022 г., сумата 5 438,22 лева (пет хиляди и четиристотин и тридесет и осем лева и двадесет и две стотинки), представляваща такса за период от 05.02.2016 г. до 04.01.2022 г., както и държавна такса в размер на 5 957,95 лева (пет хиляди и деветстотин и петдесет и седем лева и деветдесет и пет стотинки) и юрисконсултско възнаграждение в размер на 150,00 лева (сто и петдесет лева), произтичащи от Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижими имоти №.... г.

В жалбата се излагат доводи, че разпореждането е неправилно и незаконосъобразно по отношение на жалбоподателя и като такова моли да се отмени, както и да се обезсили издадения въз основа на него изпълнителен лист по отношение на последния. Жалбоподателят счита, че не са налице предпоставките на чл. 418, ал.2 от ГПК за допускане на незабавно изпълнение, тъй като писмените доказателства не установяват подлежащо на изпълнение вземане по отношение на жалбоподателя. Счита, че независимо, че е подписал Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижими имоти №.... г. и договор за кредит № 486/13.11.2015 г., ведно с анексите към него до Анекс № 4/10.07.2018 г. между „Микрофинансираща институция Джобс“ ЕАД като кредитор и Р.Р.В. като кредитополучател, Т. КР. Т., като съдължник на основание чл. 121 от ЗЗД, П.Е.Д., като съдължник на основание чл. 121 от ЗЗД, и Р.Р.В., като съдължник на основание чл. 121 от ЗЗД, кредиторът е предоставил само на кредитополучателя кредит. Сочи, че следва да се разграничи отговорността по чл. 121 от ЗЗД от тази по чл. 138 от ЗЗД поради това, че

паричната сума по договора е дадена на едно лице. Длъжникът Т.Т. сочи, че когато заемната сума е дадена на едно лице, а друго се е задължило солидарно с длъжника да отговаря пред кредитора за връщане на заемната сума, без да е получило същата или част от нея в собственост, то тогава основанието за солидарната отговорност е по чл. 138 и следв. от ЗЗД по правилата на поръчителството. Жалбоподателят излага довод, че съгласно чл. 147 от ЗЗД, отговорността на поръчителя се погасява и той се освобождава от отговорност за главното задължение, ако кредиторът не е предявил иск за вземането си в 6-месечен срок от падежа, който според него е изтекъл на 25.08.2021 г., а заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение е подадено на 07.01.2022 г.

В срока по чл.276, ал.1 от ГПК е постъпил отговор на частната жалба срещу незабавното изпълнение от заявителя, който счита същата за неоснователна. Счита, че Заповед № 51 от 25.01.2022 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК, издадена по ч.гр.д. № 43/2022 г., по описа на Районен съд Нови Пазар се основава на документ по чл. 417, т. 6 от ГПК, а именно: ипотечен акт по чл. 173, ал. 3 от Закона за задълженията и договорите - Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижими имоти акт № 168, том XVIII, рег. № 11857, дело № 2772/2015 г. на Нотариус П.А., рег. № 346 на НК, с район на действие РС - Нови Пазар. Нотариалният акт е съставен от компетентен орган, в рамките на предоставените му по закон правомощия, при спазване на изискванията за форма, съдържание, вписване и др. по реда на глава петдесет и четвърта от ГПК. Нотариалният акт е подписан пред Нотариус П.А. от всички страни по Договор за кредит № 486 от 13.11.2015 г. С оглед горното, счита, че доводите, изложени от жалбоподателя относно нередовността от външна страна на документа, въз основа на който е издадено Разпореждането за незабавно изпълнение, обективирани в Заповед № 51 от 25.01.2022 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК, издадена по ч.гр.д. № 43/2022 г., по описа на Районен съд - Нови Пазар, са неоснователни. Излага доводи, че в това производство видът на поетата от жалбоподателя Т.Т. солидарна отговорност при подписване на Договор за кредит № 486 от 13.11.2015 г. и процесния ипотечен акт, не е в обхвата на основанията за отменяне на разпореждането за незабавно изпълнение на Заповед № 51 от 25.01.2022 г. Излагат се доводи, че с подписването на нотариалния акт за учредяване на договорна ипотека и на Договор за кредит № 486/13.11.2015 г., ведно с всички изменения към него, Т. КР. Т. потвърждава уговорената между него и Кредитополучателя Р.Р.В. солидарност и тя няма акцесорен характер. Предвид това моли да се отхвърли подадената от Т.Т. частна жалба, като неоснователна и необоснована, като се потвърди Разпореждането за незабавно изпълнение, обективирани в Заповед № 51 от 25.01.2022 г., като правилно, обосновано и законосъобразно. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 350 лева.

Частната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, против подлежащ на обжалване акт и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

След преценка на доводите, изложени в жалбата, и събраните по делото доказателства, съдът установи от фактическа и правна страна следното:

Ч.г.д. №20223620100043/2022 г. по описа на НПРС е образувано въз основа на депозирано от заявителя "ББР МИКРОФИНАНСИРАНЕ" ЕАД, ЕИК: ... от гр. София /с предишно наименование "Микрофинасираща институция Джобс" ЕАД/, представлявано от пълномощника Р.М.Р. – началник отдел "Правен", Заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист на основание чл.417 от ГПК, срещу длъжника Р.Р.В. с ЕГН: ***** и адрес: гр. Н.п..., длъжника Т. КР. Т. с ЕГН: ***** и адрес: гр. Т..., длъжника П.Е.Д. с ЕГН: ***** и адрес: гр. Н.п... и длъжника П.Р.В. с ЕГН: ***** и адрес: гр.Н.п.. да заплатят СОЛИДАРНО сумите от 174 641,23 лева (сто седемдесет и четири хиляди, шестстотин четиридесет и един лев и двадесет и три стотинки), представляваща главница за период от 05.02.2016 г. до 04.01.2022 г., законна лихва върху главницата, от датата на заявлението до окончателното изплащане на вземането, сумата 28 030,13 лева (двадесет и осем хиляди и тридесет лева и тринадесет стотинки), представляваща договорна лихва за период от 05.02.2016 г. до 04.01.2022 г., сумата 89 787,88 лева (осемдесет и девет хиляди и седемстотин и осемдесет и седем лева и осемдесет и осем стотинки), представляваща санкционна лихва за период от 05.02.2016 г.

до 04.01.2022 г., сумата 5 438,22 лева (пет хиляди и четиристотин и тридесет и осем лева и двадесет и две стотинки), представляваща такса за период от 05.02.2016 г. до 04.01.2022 г., както и държавна такса в размер на 5 957,95 лева (пет хиляди и деветстотин и петдесет и седем лева и деветдесет и пет стотинки) и юрисконсултско възнаграждение в размер на 150,00 лева (сто и петдесет лева), произтичащи от Договор за кредит №: 486/13.11.2015 г. и анекс №1/ 18.12.2015 г., анекс №2/ 17.08.2016 г., анекс №3/ 27.07.2017 г., анекс №4/ 10.07.2018 г., обезпечени с договорна ипотека, учредена с Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижими имоти акт №.... г. и договор за кредит № 486/13.11.2015 г. .

С атакуваното разпореждане за незабавно изпълнение, инкорпорирано в Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК № 51/25.01.2022 г. по ч.г.д. № 20223620100043/2022 г. на НПРС, съдът е уважил заявлението на заявителя, срещу длъжниците, вкл. и настоящия жалбоподател, разпоредил незабавно изпълнение и издал изпълнителен лист № 41 от 25.01.2022 г. по посоченото дело.

На 08.03.2022 год. ЧСИ Д.З., рег.№ 876 е уведомила НПРС, че въз основа на издадения изпълнителен лист от 25.01.2022 г. е образувала изпълнително дело № 20228760400104 и е изпратила ксерокопии от съобщение на връчена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК по ч.г. дело № 43/2022 г. на НПРС с длъжник Т. КР. Т.. ЧСИ Д.З. е уведомила НПРС и за връчените документи и на длъжниците П.Е.Д., Р.Р.В. и П.Р.В.. Срещу заповедта за изпълнение са депозираны от длъжника Т. КР. Т. възражения по чл.414, ал.2 ГПК и частна жалба по чл.419 ГПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно чл.419, ал.1 от ГПК на обжалване подлежи разпореждането, с което се уважава молбата за незабавно изпълнение, т.е. обжалва се само това, че изпълнението е незабавно, а не самото изпълнение. Съгласно посочената норма частната жалба може да се основе само на съображения, извлечени от актовете по чл.417 от ГПК. Да се обжалва незабавното изпълнение означава по същество длъжникът да твърди, че документът по чл.417 ГПК, въз основа на който е издадена заповедта, не е основание за незабавно изпълнение. В този смисъл е и съдебната практика - Опр. № 118 от 27.01.2010 г. по ч. т. д. № 784/2009 г., I т. о., ТК на ВКС. При разглеждане на частната жалба срещу разпореждането за незабавно изпълнение въззивният съд е ограничен от възражения, обусловени от нередовност от външна страна на основанията за издаване на заповед за незабавно изпълнение. Това право кореспондира със задължението на съда в това производство да проверява редовността на основанията от външна страна и дали удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу лицето, против което се иска издаване на листа. При проверка на тези обстоятелства, съдът се ограничава само в рамките на представения документ, като изключение от правилото е допустимо досежно изискуемостта на вземането, която може да се удостовери с официален или изходящ от длъжника документ.

Съгласно чл.418 ГПК, за да постанови незабавно изпълнение и издаване на изпълнителен лист за сумите, за които е издадена заповед за изпълнение, съдът е длъжен да извърши проверка дали документът е редовен от външна страна и удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника. Тази проверка касае единствено външната редовност на документа, при която следва да бъде съобразен видът на документа и евентуално съществуващи нормативни изисквания за неговото издаване. Достатъчно е от външна страна документа да е редовно оформен. От това следва, че оплакванията в частната жалба могат да са свързани и да произтичат единствено от редовността на акта от външна страна. Проверката за редовност не включва преценка за истинността на самия документ, в. т.ч. и достоверността на датата на неговото издаване. Тази преценка следва да се извърши в рамките на исковото производство по реда на чл. 422 ГПК за установяване съществуването на самото вземане, в което страните са длъжни да изчерпят всички свои доводи и възражения относно спорното вземане, в т.ч. и във връзка с документа по чл. 417 ГПК (В този смисъл са и Опр. №143 от 23.02.2010 год. на ВКС по ч. т. д. № 912/2009 год. на II т. о., ТК на ВКС и Определение № 358 от 21.04.2011 г. на ВКС по ч. т. д. № 99/2011 г., II т. о., ТК). В настоящото производство, извън документа по чл.417 от ГПК могат да се събират доказателства само относно удостоверяване изискуемостта на вземането.

В конкретния случай, заявителят е представил Нотариален акт за учредяване на договорна

ипотека върху недвижими имоти акт № 168, том XVIII, рег. № 11857, дело № 2772/2015 г. на Нотариус П.А., рег. № 346 на НК, с район на действие РС - Нови Пазар. Нотариалният акт е съставен от компетентен орган, в рамките на предоставените му по закон правомощия, при спазване на изискванията за форма, съдържание, вписване и др. по реда на глава петдесет и четвърта от ГПК. Нотариалният акт е подписан пред Нотариус П.А. от всички страни по Договор за кредит № 486 от 13.11.2015 г.

Следва да се отбележи, че в документа подробно са описани основните параметри по Договор за кредит № 486 от 13.11.2015 г. - страни, размер на кредита, договорна лихва, неустойка, краен срок на издължаване. Съгласно чл. 579, ал. 1 от ГПК нотариусът прочита на участващите лица съдържанието на акта. Ако те го одобрят, изписват името си и полагат подписа си пред нотариуса. Жалбоподателят Т. КР. Т. е положил подписа си под акта и е написал собственоръчно своите име, презиме и фамилия, като в тази връзка лицето е било запознато преди да положи подписа си и да потвърди нотариалния акт със съдържанието на документа и с качеството, въз основа на което той участва в нотариалното производство, а именно: СЪДЛЪЖНИК на основание чл. 121 от ЗЗД. В нотариалния акт изрично е посочено, че за обезпечаване на всички вземания на Кредитора „Микрофинансираща институция Джобс“ ЕАД (настоящо наименование „ББР МИКРОФИНАНСИРАНЕ“ ЕАД) от Кредитополучателя Р.Р.В. и/или съдлъжниците на основание чл. 121 от ЗЗД (в т.ч. жалбоподателя Т.Т.) - за главница, лихви, наказателни лихви, неустойки, такси, комисионни и други, включително и разносните по събирането на всички вземания - по посочения в точка 1 (първа) на нотариалния акт Договор за кредит № 486 от 13.11.2015 г., при договорените условия за ползване и погасяване, включително произтичащите от бъдещите промени, договорени е допълнителни споразумения към Договора за кредит, в това число и при промяна на условията за усвояване и/или при удължаване на сроковете за ползване и/или издължаване, до окончателното погасяване на всички задължения, ипотекарните длъжници Росен Вичков Пенев, Т.П.П. и Р.Р.В. учредяват договорна ипотека върху свои собствени недвижими имоти в полза на Кредитора - „Микрофинансираща институция Джобс“ ЕАД. С подписването на нотариалния акт за учредяване на договорна ипотека и на Договор за кредит № 486/13.11.2015 г., ведно с всички изменения към него, Т. КР. Т. потвърждава уговорената между него и Кредитополучателя Р.Р.В., солидарност. Тази солидарност възниква с възникването на самото главно задължение и няма акцесорен характер. Приложен е и договора за кредит, ведно с приложенията към него. Заявителят е представил по заповедното производство уведомление или друг документ, че кредитът се обявява или е станал предсрочно изискуем преди датата на подаване на заявлението в съда. В кориците на делото е налично доказателства за такова уведомяване – нотариална покана нахояща се на л.95-98. Подписаната разписка на 10.02.2021 год. от Снежана И.а Т.а-майка на жалбоподателя със задължението да му я предаде, е наличен документ, удостоверяващ, че до длъжника е достигнало волеизявлението на кредитора да направи кредита предсрочно изискуем. Нотариалната покана съдържа посочване на данни за индивидуализация на длъжника, данни за индивидуализация на кредитора и вземането, обстоятелствата, от които произтича вземането, посочена е и дата на предсрочната изискуемост, поради което се преценява от съда като редовно от външна страна. В производството по чл.417 от ГПК съдът не извършва проверка дали действително отразените в документа вземания са дължими, достатъчно е от външна страна документът да е редовно оформен. Видно от представените писмени доказателства, считано от 25.02.2021 г. всички вноски са с изтекъл падеж и са станали изискуеми от тази дата.

В конкретния случай направените от жалбоподателя материалноправни възражения за недължимост на вземането не следва да се обсъждат в настоящото производство, тъй като от това за жалбоподателя произтичат права по чл.415, във вр. с чл.422 от ГПК, но не и такива по чл.419 от ГПК. Съгласно чл.419, ал.2 от ГПК частната жалба срещу разпореждането за незабавно изпълнение може да се основе само на съображения, извлечени от актовете по чл.417 от ГПК и всякакви възражения извън кръга на посочените са ирелевантни за настоящото производство. А евентуалния спор по броя на вноските и сумите по тях, както и дали отговорността е солидарна като съдлъжник по чл. 121 от ЗЗД или отговорност по поръчителство е спор по реда на чл.422 от ГПК – в исково производство и не е предмет на настоящото разглеждане.

Представеният документ по чл.417, т.2 ГПК представлява редовен такъв по смисъла на чл.418, ал.2 от ГПК и съдържа достатъчно информация относно претендираното вземане. Предвид

изложеното атакуваното разпореждане за незабавно изпълнение се явява законосъобразно и следва да бъде потвърдено, а частната жалба срещу него като неоснователна, следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на делото по частната жалба разноси на жалбоподателя не се следват. На основание чл.81 ГПК направените от насрещната страна разноси следва да бъдат присъдени с настоящия съдебен акт. Длъжника Т. КР. Т., ЕГН – *****, от гр. С.З. следва да бъде осъден да заплати на “ББР МИКРОФИНАНСИРАНЕ” ЕАД, ЕИК: ... от гр. София, представлявано от пълномощника Р.М.Р. – началник отдел “Правен“, сумата от 350 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, Шуменският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Т. КР. Т., ЕГН – *****, от гр. С.З., депозирана чрез пълномощника му адв. И.С. И. АК С.З., срещу разпореждане за незабавно изпълнение, инкорпорирано в Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК № 51/25.01.2022 г. по ч.г.д. № 20223620100043/2022 г. по описа на НПРС.

ОСЪЖДА Т. КР. Т., ЕГН – *****, от гр. С.З., ул. А..... да заплати на “ББР МИКРОФИНАНСИРАНЕ” ЕАД, ЕИК:... от гр. С....., представлявано от пълномощника Р.М.Р. – началник отдел “Правен“, направените в настоящото производство разноси в размер на 350 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____